

به باد
میثم روایی دیلمی

به باد
گفتنِ یک حرف
حرفی نگفته را
بر صفحه می گذارد

بر صفحه باد
(گفتنِ یک حرف)
هر حرف را از صفحه می روبد
و صفحه
صفحه‌ی خالی
میراثِ گفتنِ حرفی به باد
میراثِ تاریکِ جنون است.

بر صفحه تا بیچد باد
بر روی میز من سپیدیِ دفتر
گشوده می ماند.
گشوده می ماند
در

اتاق
تاریک و گود می شود
و باد
حرفی نگفته را
در حفره زوزه می کشد.